

Pomnik korupcji

Jako „pomnik korupcji” określił leżącą na granicy z Paragwajem tamę Yacyreta argentyński prezydent Carlos Menem. Gdy wreszcie, 7 lipca 1998 roku, uruchomiono wszystkie jej komponenty, całkowity koszt jej budowy wyniósł 11,5 miliarda dolarów amerykańskich w porównaniu do 2,7 miliarda początkowo zakładanych.

Budowę tamy, jednej z największych na świecie, po wieloletnich przymiarkach rozpoczęły wspólnie Argentyna i Paragwaj, jako równi udziałowcy, w 1983 roku. W założeniu miała ona być nie tylko znaczącym źródłem energii, ale także umożliwić jej eksport na zewnątrz. Jednak zanim jeszcze prace na dobre rozpoczęto, wobec zmian w zapotrzebowaniu na energię elektryczną, stało się ono o 25% mniejsze od prognozowanego, co kwestionowało

Pomnik korupcji

zasadność inwestycji. Budowy jednak nie wstrzymano, planów nie zrewidowano. Zaś przedsiębiorstwa budowlane przy współudziale polityków tylko rozdymali inżynieryjne i administracyjne koszty, by jak najwięcej pieniędzy wyprowadzić z funduszu przeznaczanego na to przedsięwzięcie. W opinii Banku Światowego, który współfinansował tę budowę, inwestycja była świadkiem „sprzedajności, łapówkarstwa, wywieranie wpływów i dosłownie każdego możliwego rodzaju oszustwa”.

Ostatecznie ukończono ją z ponad 9-letnim opóźnieniem w 1998 roku, zaś zamiast generować przychody, stała się studnią pochłaniającą fundusze na jej utrzymanie: koszty serwisu technicznego są 4 razy wyższe, zaś administracyjne nawet 7 razy wyższe od zakładanych. Mało tego, że ostateczne nakłady kilkakrotnie przekroczyły prognozy, to zdaniem paragwajskiego

odpowiednika
Najwyższej Izby Kontroli
dla 1,87 miliarda
dolarów z wydatkowanej
kwoty brak jest w
przedłożonej
dokumentacji prawnego
lub administracyjnego
uzasadnienia.

W koszta trzeba jeszcze
wkalkulować trudną do
wymiernego
oszacowania cenę
koniecznego
przesiedlenia ludności
oraz zagrożenie
ekologiczne w postaci
niebezpieczeństwa dla
dalszej egzystencji
lokalnej fauny i flory. W
fazie projektowania nie
przeprowadzono
żadnych konsultacji
społecznych z miejscową
ludnością. Z obszarów
przewidzianych do
zатopienia w związku z
budową tamy
wysiedlono 50 tysięcy
mieszkańców, a dalszych
30 tysięcy zostało
poszkodowanych w inny
sposób. Ponadto zalaniu
uległo ok. 16 tysięcy
kilometrów
kwadratowych
dziewiczych terenów
wraz z 300 wyspami
stanowiącymi jedyne
siedlisko licznych
gatunków dzikich
zwierząt. Wiele ze

szkodliwych efektów budowy tamy unaocznia się dopiero po latach za sprawą niepełnych studiów na temat wpływu inwestycji na środowisko.

Poza epitetem prezydenta Menema, jednym z wielu określeń tamy Yacyreta było ochrzczenie jej podręcznikowym przykładem korupcji, niegospodarności, złego planowania oraz braku poszanowania dla praw człowieka i środowiska naturalnego. Nikogo jednak w związku z powyższym nie pociągnięto do odpowiedzialności.

Stąd też pojawiły się głosy, aby oba państwa nawet za cenę strat, sprzedały ją sektorowi prywatnemu.

Źródła: internationalrivers.org; transparency.org; en.wikipedia.org; intercontinentalcry.org; albionmonitor.com; internationalrivers.org

Opublikowano w dniu 7.07.2017 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA

